

ΕΤΟΣ 70όν

23 Οκτωβρίου 2022

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 43 (3621)

Η ΑΠΟΚΟΠΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Κυριακή σήμερα έκτη τής σειράς τών ιερών εὐαγγελίων τοῦ εὐαγγελιστοῦ Λουκά καί μνήμη τοῦ ἁγίου ἀπόστολου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Πληροφορούμαστε εὐαγγελικῶς σήμερα ὅτι, ὅταν ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἔφτασε μέ τό καράβι στήν πόλη τών Γαδαρηνῶν ἀπέναντι ἀπό τή Γαλιλαία, τόν συνάντησε ἕνας ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος γιά πολλά χρόνια ταλαιπωρεῖτο ἀπό δαιμόνια. Εἶχε φτάσει σέ τέτοιο σημεῖο ἐξαθλίωσης, ὥστε κυκλοφοροῦσε γυμνός καί κατοικοῦσε στά μνήματα. Θά μπορούσε ἀκόμη κανεῖς νά ὑποθέσει ὅτι εἶχε ἀπογυμνωθεῖ ἀπό τίς ἀρετές καί δέν εἶχε ζωή μέσα του, δέν μπορούσε νά βρεθεῖ σέ κοινωνία μέ τούς συνανθρώπους του.

Ὅταν εἶδε τόν Ἰησοῦ Χριστό, τήν ἴδια τήν ἀγαπητική κοινωνία, ταραχτήκε. Δύσκολα ὁ ἀπομονωμένος ἄνθρωπος δέχεται καί ἀποφασίζει τό ἄνοιγμα στόν ἄλλον. Εἶναι ἕνα ξεβόλεμα ἀπό τήν πραγματικότητα πού ὁ ἴδιος ἔχει δημιουργήσει γιά τόν ἑαυτό του, κάτι πού προκαλεῖ ἀναστάτωση καί ἄγχος.

Ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ

Ὁ Κύριος, βλέποντας τήν κατάσταση τοῦ ταλαιπώρου ἀνθρώπου, διέταξε τά δαιμόνια, πού λόγω τοῦ πλήθους τους ὀνομάζονταν Λεγεῶνα, νά βγοῦν ἀπό αὐτόν. Φοβούμενα τήν τιμωρία τους τόν παρεκάλεσαν νά μήν τά στείλει στήν ἄβυσσο, αὐτός δέ τά ἔστειλε σέ ἕνα κοπάδι χοίρων, οἱ ὁποῖοι καί ἔπεσαν ἀμέσως ἀπό ἕναν γκρεμό. Μάρτυρες τοῦ γεγονότος ὑπῆρξαν βοσκοί ἀπό τή γύρω περιοχή, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ τό ἀνήγγειλαν σέ συγχωριανούς τους, ἐπέστρεψαν μέ αὐτούς καί τοῦ ζήτησαν νά ἀπομακρυνθεῖ ἀπό τή γῆ τους.

Παρατηροῦμε, λοιπόν, ἀρχικά ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός δέν ρωτᾶ τόν δαιμονιζόμενο «θέλεις ὑγίης γενέσθαι;» ἢ «τί σοί θέλεις ποιήσω;», ὅπως

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 27-39)

Ἡ θεραπεία τοῦ δαιμονισμένου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράζας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς. Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηρπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσων τὰ δεσμά, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπηρώτησε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοὶ ἐστὶν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθον εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγεννημένον ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὔρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

στήν περίπτωση τοῦ παραλύτου στή Βηθεσδα καί τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ ἀπό τήν Ἱεριχώ ἀντίστοιχα. Αὐτό πού ἐλκύει τή θαυματουργική ἐνέργεια τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ πίστη σέ αὐτόν, εἶναι τό «ναί, θέλω» σέ αὐτόν. Στήν περίπτωση τοῦ δαιμονιζόμενου, ὁ ἴδιος ἀναλαμβάνει πρωτοβουλία καί τόν θεραπεύει. Ὁ Θεός ἐπεμβαίνει δραστικά στή ζωή του μέ σκοπό νά τόν βγάλει ἀπό τό ἀδιέξοδό του καί νά τόν φέρει σέ κοινωνία μαζί του, χωρίς οὐσιαστικά τό ἄτομο νά τό ἔχει ζητήσει ἢ νά τό ἔχει καταλάβει.

Στή θεία Λειτουργία, στήν ἁγία Ἀναφορά, ὁ ἱερέας ἀναπέμπει μία εὐχαριστία στόν Δημιουργό καί Πατέρα. Σέ ἕνα σημεῖο αὐτῆς ἀναφέρε-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τόν καιρόν, ὅταν ὁ Ἰησοῦς βγῆκε στήν ξηρά, τόν συνάντησε ἕνας ἄνδρας ἀπό τήν πόλη, πού εἶχε δαιμόνια ἀπό πολύ καιρό, δέν φοροῦσε ροῦχο καί δέν ἔμενε σέ σπίτι, ἀλλά στά μνήματα. Ὅταν εἶδε τόν Ἰησοῦ, φώναξε δυνατά καί ἔπεσε στά πόδια του καί μέ δυνατή φωνή εἶπε: Τί σχέση ὑπάρχει μεταξύ μας, Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; Σέ ικετεύω, μή μέ βασανίσεις. Γιατί ὁ Ἰησοῦς εἶχε διατάξει τό ἀκάθαρτο πνεῦμα νά βγεῖ ἀπό τόν ἄνθρωπο. Τό δαιμόνιο τόν εἶχε κυριεύσει ἐπί πολλά χρόνια, μάλιστα τόν ἔδεναν μέ ἀλυσίδες καί τόν φύλαγαν μέ σίδερα στά πόδια, ἀλλ' αὐτός ἔσπαζε τά δεσμά καί ὁ δαίμονας τόν ὀδηγοῦσε στίς ἐρημίες. Τόν ρώτησε ὁ Ἰησοῦς καί τοῦ εἶπε: Ποιοῦ εἶναι τό ὄνομά σου; Αὐτός εἶπε: Λεγεών· καθόσον εἶχαν μπεῖ μέσα του πολλά δαιμόνια· καί παρακαλοῦσε τόν Ἰησοῦ νά μήν τοῦς διατάξει νά πάνε στήν ἄβυσσο. Ἦταν ἐκεῖ ἕνα κοπάδι ἀπό πολλούς χοίρους πού ἔβοσκαν στό βουνό· καί τόν παρακαλοῦσαν νά τοῦς ἐπιτρέψει νά μποῦν σέ ἐκείνους· καί τοῦς ἐπέτρεψε. Βγῆκαν τά δαιμόνια ἀπό τόν ἄνθρωπο καί μπῆκαν στούς χοίρους, ὅποτε τό κοπάδι ὄρμησε πρὸς τόν γκρεμό καί πνίγηκε στή λίμνη. Ὅταν οἱ βοσκοί εἶδαν αὐτό πού ἔγινε, ἔφυγαν καί τό εἶπαν στήν πόλη καί στήν ὑπαίθρο. Βγῆκαν λοιπόν νά δοῦν τό γεγονός καί ἦλθαν στόν Ἰησοῦ καί βρῆκαν τόν ἄνθρωπο, ἀπό τόν ὁποῖο εἶχαν βγεῖ τά δαιμόνια, νά κάθεται ντυμένος καί λογικός κοντά στόν Ἰησοῦ, καί φοβήθηκαν. Διηγῆθηκαν σέ αὐτούς ὅσοι εἶχαν δεῖ τό γεγονός, πῶς σώθηκε ὁ πρῶν δαιμονισμένος. Καί ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς τῶν Γαδαρηνῶν παρακάλεσαν τόν Ἰησοῦ νά φύγει ἀπό αὐτούς, γιατί τοῦς εἶχε κυριεύσει μέγας φόβος· αὐτός μπῆκε στό πλοῖο καί ἐπέστρεψε. Ὁ ἄνδρας, ἀπό τόν ὁποῖο εἶχαν βγεῖ τά δαιμόνια, τόν ικέτευε νά πάει μαζί του· ὁ Ἰησοῦς ὅμως τόν ἔδωξε καί τοῦ εἶπε: Νά ἐπιστρέψεις στό σπίτι σου καί νά διηγηθεῖς ὅσα ἔκανε γιά ἐσένα ὁ Θεός. Ἐφυγε καί διεκήρυσσε σέ ὅλη τήν πόλη, ὅσα ἔκανε σέ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ται: «Ἵπέρ πάντων ὧν ἴσμεν καί ὧν οὐκ ἴσμεν, τῶν φανερῶν καί ἀφανῶν εὐεργεσιῶν τῶν εἰς ἡμᾶς γεγενημένων». Εὐχαριστία δηλαδή γιά ὅλες τίς εὐεργεσίες του, εἴτε τίς γνωρίζουμε, εἴτε ὄχι.

Ἡ διακριτική θεϊκή ἀγάπη

Ἡ ἐμφάνιση τοῦ Κυρίου στή ζωὴ τοῦ δαιμονιζόμενου γίνεται ἐπεμβατικά καί ὄχι παρεμβατικά, μέ μόνο σκοπό τή λύτρωση. Ὅπως ὁ ἰατρός, ὁ Χριστός ἐπεμβαίνει σέ μία ἐπείγουσα κατάσταση γιά νά σώσει τή ζωὴ ἑνός ἀνθρώπου. Ὁ Θεός δέν καταργεῖ τό αὐτεξούσιο, ἀλλά ἐπεμβαίνει στή ζωὴ ποικιλοτρόπως γιά νά δείξει τήν παρουσία του.

23 Ὀκτωβρίου 2022: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ΄ ΛΟΥΚΑ

Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου († 63).

Ἦχος: β΄ – Ἐωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Γαλ. α΄ 11-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. η΄ 27-39.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 30 Ὀκτωβρίου, Ε΄ Λουκά.

Ἀπόστολος: Β΄ Κορ. ια΄ 31 - ιβ΄ 9. – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιστ΄ 19-31.

Ἀπό τήν ἄλλη πλευρά οἱ βοσκοί, βλέποντας τό κοπάδι τους νά κατακρημνίζεται, ζήτησαν τήν ἀπομάκρυνση τοῦ Ἰησοῦ. Δέν ἦσαν σέ θέση νά δοῦν τήν πραγματικότητα, τή θεραπεία τοῦ συγχωριανοῦ τους, διότι τό ἐνδιαφέρον καί τό κακῶς νοούμενο συμφέρον τους ἦταν στραμμένο στήν ὕλη καί τήν περιουσία τους, τήν ὁποία μάλιστα κατεῖχαν παράνομα. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός πολλάκις εἶχε μιλήσει γιά τήν ἀφροσύνη τοῦ πλοῦτου καί γιά τήν ἀσθένεια τοῦ χρήματος πού δεσμεύει τόν ἄνθρωπο. Σεβόμενος ὅμως τήν ἐλευθερία τοῦ ἀνθρώπου καί μὴ θέλοντας νά τήν καταργήσει, «ἐμβάς εἰς τό πλοῖον ὑπέστρεψεν».

Ὁ Θεός ἔρχεται στή ζωή μας καί δρᾷ σέ αὐτήν ποικιλοτρόπως. Ἡ πίστη καί ἡ ἐμπιστοσύνη σέ αὐτόν μᾶς ὁδηγεῖ ἀπό τήν τρικυμία καί τήν ἀγριότητα τῆς θάλασσας σέ γαλήνιο λιμάνι, ἀπό τόν κόπο τῆς καθημερινότητας σέ ἀνάπαυση καί πνευματική ἀναψυχή. «Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι», λέει ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Ἄς δεχτοῦμε τό κάλεσμά του μέ ἐμπιστοσύνη πρός τό πρόσωπό του. Ἄς ἀποθέσουμε τή σκληρότητα τῆς καθημερινότητας μέ τήν προσευχή μας καί τή συμμετοχή μας στά ἱερά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, γινόμενοι «ἰματισμένοι καί σωφρονούντες παρά τούς πόδας τοῦ Ἰησοῦ».

Ἀρχιμ. Ἰ. Ἀ.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Γ. ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁμοτ. Καθηγητοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΕΚΚΛΗΣΙΑ - ΑΝΘΡΩΠΟΣ - ΘΑΝΑΤΟΣ

Ὁ ἐκκλησιαζόμενος ἄνθρωπος μπροστά στό θάνατο

(Α΄ ἐκδ., σχῆμα 14x24, σελ. 112)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
